

BEROEPSBELANGEN.

MOET DE ARTS DEN MENSCHEN DIAGNOSES MEDEDEELEN? — Het geval, dat aanleiding heeft gegeven tot het stellen van deze vraag, is gebleken geen juiste aanleiding te zijn. De moeder had n.l. van den schoolarts niets, ook niet middellijk, vernomen, en had alleen uit de wijze waarop de schoolarts het jongetje onderzocht, afgeleid, dat deze bijzondere aandacht aan het hart had besteed. De schoolarts had zich dus geheel gedragen naar de goede Amsterdamsche schoolartsen-gewoonte, om, als hij daartoe aanleiding vindt, den geneesheer van het kind een bericht omtrent zijn bevinding te zenden, doch nooit aan iemand anders. De vraag blijft intusschen de moeite van het overdenken waard, en VAN ALPHEN heeft alvast één van de redenen genoemd, waarom men in onzen tijd op dit punt mededeelzamer zou moeten zijn dan vroeger.

INMENGING VAN DE PLAATSELIJKE OVERHEID TUSSEN ARTS EN ZIEKEN. — Te Hornsey had de gemeenteraad, op voorstel van zijn commissie voor de openbare gezondheid, een rapport aangenomen, waarin werd beweerd, dat sommige sterfgevallen aan diphtherie konden worden toegeschreven aan het te laat inroepen van hulp of aan het te laat stellen van de diagnose, en dat den gezondheidsambtenaar moest worden toegestaan, in het vervolg alle door hem gewenschte maatregelen te nemen, en zoo noodig den coronor (gerechtelijken lijkschouwer) te verwittigen. De plaatselijke afdeling der British Medical Association heeft daarop in een krachtig verzoeken aan den raad doen uitkomen, dat de gezondheidsdienst geen recht had, strafvervolgung uit te lokken tegen de burgerij als deze z. i. niet vroeg genoeg hulp zou inroepen, of tegen artsen wegens hun optreden in de particuliere praktijk. Ook de commissie voor de openbare gezondheid uit de British Medical Association heeft dezelfde meening uitgesproken (*Brit. med. Journ.* 11 Nov. *Suppl.*).

OOK AL EEN REDEN OM GEEN ZIEKENBRIEFJE AF TE GEVEN. — Een dokter te Londen heeft getoond, een man van beginsel te zijn. Hoewel de ziekteverzekeringswet hem verplicht, verklaringen betreffende arbeidsgeschiktheid af te geven ten behoeve der bij hem ingeschreven verzekerden, heeft hij dit tweemaal aan een vrouw geweigerd, omdat deze hem niet voor haar aanstaande bevalling als accoucheur wilde aannemen, maar liever trouw wilde blijven aan haar vroedvrouw. De Londensche verzekeringscommissie heeft hem een berisping toegediend en den minister van gezondheid het geval medegedeeld met het oog op de toelage, die de regeering voor deze verklaringen beschikbaar stelt. Een voorstel van een geneeskundig lid der commissie om den minister mede te deelen, dat het schadelijk zou zijn, dezen geneesheer te handhaven in de ziekteverzekeringpraktijk, werd met een kleine meerderheid verworpen (*ibid.*).

DE NOOD ONDER DE DUITSCHE ARTSEN. — De toestand van de artsen en van de geneeskundige instellingen in Duitschland wordt van dag tot dag ongunstiger. Het nummer van 4 November van het *Gross-Berliner Aerzteblatt* is bijna geheel gevuld met rapporten, die hierover zijn uitgebracht in de Aertskammer van Gross-Berlin: de nood van den practizeerenden arts, van den landarts, van de openbare en particuliere ziekenhuizen, van de geneeskundige wetenschap (prof. BIER), van het voortgezet geneeskundig onderwijs, van den geneeskundigen stand in het algemeen. De artsen lijden meer dan andere deelen der bevolking onder den algemeenen nood. Een veel grooter deel der bevolking dan vroeger wordt aan de particuliere praktijk onttrokken door de ziekenfondsen, en zij, die nog niet daartoe behooren, zijn voor een belangrijk gedeelte buiten staat, de hulp van den arts in dezelfde mate als vroeger in te roepen. Bovendien zijn de artsen met hun tarieven verre bij de stijging van de prijzen der levens-